

fritagelse af hæderspriser imod princippet om, at hæderspriser som hovedregel er skattepligtige.

Desuden har vi jo mindre gode erfaringer med hensyn til en generel skattefritagelse af hæderspriser. Jeg tænker her på, hvorledes der som følge af tidligere skattefritagelse af hæderspriser opstod en række nye priser, hvor grundprincipperne for ikkebeskatning af hæderspriser gik tabt. Dette var også grunden til, at man igen indførte princippet om, at hæderspriser skulle være skattepligtige.

I Socialdemokratiet ønsker vi ikke at lukke op for gentagelser af disse, ja, lad mig kalde det bivirkninger som f.eks. reklamespekulation for prisuddelere. Vi mener desuden, at en skattefritagelsesbestemmelse kan give et skred, der på længere sigt kan betyde en total ophævelse af princippet om, at hæderspriser er skattepligtige.

Vi mener desuden, at en imødekommelse af at fritage flere tilsvarende priser end Nobelprisen og Nordisk Råds Litteratur- og Musikpris vil medføre store afgrænsningsproblemer. Ved at fritage Nobel-lignende priser inden for videnskab og kunst ser vi også en risiko for, at der vil komme et stærkt pres for at få andre priser omfattet af skattefritagelsen. Kort sagt: Hver gang der sker et skred, kommer der nye afgrænsningsproblemer med en glidebaneeffekt til følge, og det ønsker vi ikke.

Lad mig også minde om, at der for indkomståret 1996, ganske som skatteministeren fortalte, er indført en ændring, der betyder, at beskatning af hæderspriser sker efter ligningslovens § 7, litra v, en ændring, som betyder, at det kun er 85 pct. af summen af legater og hæderspriser m.v., der overstiger grundbeløbet på 10.200 kr. i 1996-priser, der medregnes i den skattepligtige indkomst.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, at der er baggrund for skattefritagelse af flere hæderspriser, hvorfor vi ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 132.

Og da SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ikke kan være til stede, har jeg lovet at meddele, at SF er enig i Socialdemokratiets afvisning af beslutningsforslaget på baggrund af de nævnte argumenter imod at fritage internationale forskningspriser for beskatning.

Poul Brix (V):

Når Venstre har fremsat dette beslutningsforslag om ophævelse af beskatning af store internationale hæderspriser sammen med Det Kon-

servative Folkeparti, er det med baggrund i den samme politiske holdning, som er gældende og lovfæstet omkring Nobelprisen, som siger, at danskere, der modtager Nobelprisen, ikke skal svare skat af denne hæderspris.

Selv om Nobelprisen er den mest kendte og nok også den mest attråværdige internationale hæderspris, er den ikke den eneste – vi kan nævne Crafoordprisen, som en dansk professor på Niels Bohr Institutet for nylig har modtaget – men den sidstnævnte skal der svares skat af, hvilket Venstre finder både urimeligt og svært at begrunde.

Store internationale hæderspriser hænger ikke på træerne og kan derfor ikke misbruges. De kan ikke misbruges som en smart måde at unddrage sig skat på, men de kan misbruges som skatteobjekt, dels fordi de skattekroner, de kan kaste af sig, intet betyder i statshusholdningen, dels fordi det virker som malurt i bægeret, fordi det da virker, som om Danmark ikke vil anerkende, at en af vore egne er hæderværdig. Med andre ord er det den danske jantelov, der stikker hovedet frem. Vi danskere skal vriste os ud af jantelovens klør, så vi kan dét, og vi kan dét.

Se blot på, hvilken glæde og naturlig stolthed vi kunne fremvise, da vores fodboldlandshold kom hjem som europamestre! Se, hvilken naturlig stolthed vi føler ved at tænke på Jørn Utzons operahus i Sydney! Eller tænk på vores glæde over vores kongelige ballet! Hvorfor skal så en forsker i Danmark kun hædres, når det drejer sig om Nobelprisen, når nu andre lande vil give en anden hæderspris til danskeren?

Hvad gør vores naboer? Ja, det er nævnt just før fra talerstolen. Vi er det eneste land i Norden, som beskatter international hæder. Vi skal ikke glemme, at forskere, der modtager de store internationale hæderspriser, er internationale i deres job og i deres omgangskreds.

Forskning i dag bygger på internationale kontakter og internationalt samarbejde. Det er derfor heller ikke ligegyldigt, hvilket ry dansk forskningsmiljø har i udlandet, hvis vi vil tiltrække os udenlandske forskere eller holde på de dygtige, vi har. Og her er det ikke uvæsentligt, hvilken attitude det danske politiske system og hermed Danmark fremviser. Forskere søger naturligvis derhen, hvor de finder et inspirerende og kreativt forskningsmiljø.

Men et sådant miljø præges også af holdningen til forskningen i den enkelte nation. Det præges indirekte, hvis man går i små sko og